

24 de gener del 1965, San Mateo.

Ca1C10622(1)
UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat Pere:

Ahir vaig rebre la teva carta del dia 19. Això va bé! Aprofito aquest diumenge assolellat per a contestar-la. Assolellat... i amb neu! Totes les muntanyes que rodegen la ciutat de Mèxic n'estan cobertes. Tothom se n'ha anat al camí de Cuernavaca, al de Toluca o al de Puebla i tornen amb els cotxes coberts artificialment de neu. Molts fan servir l'antena de l'automòbil com a eix d'un ninot. A les nits els termòmetres baixen esgarriuosament a set o vuit graus sota zero que, com a temperatura tropical, és excessivament crua.

Aquesta nit passada hem anat a l'aeroport a rebre la Loute Pagès. Venia amb l'expedició de l'IFAL i en el mateix vol viatjava en Joanet Ursul. Vam anar-hi la Cristina (que ahir va fer setze anys), la Mireia i la Glòria. Vam trobar-hi una pila d'amics o coneguts. Entre ells la Quimeta Peypoch i per mitjà d'ella demà faré contacte amb l'Angel Messeguer per tal d'ocupar-me en l'obtenció de l'acta de naixement d'en Raimon.

La Lluïsa va quedar-se a casa. Des de fa una setmana té una forta inflamació bronquial, que qui sap quin virus haurà produït, i li ha donat febre alta. Ha passat quatre dies terribles i sembla que, finalment, la malaltia ja comença a cedir. Hom la medicamenta copiosament i cada dia li injecc-ten una dolorosa substància. A desgrat de la malaltia és ací, amb vosaltres, com sempre, i us envia tot el seu afecte.

Va morir l'avi August Pi-Sunyer. Ja feia mesos que vivia precàriament -tenia 86 anys!- en una obnubilació que, almenys, el feia insensible al sofriment. S'havia espatllat el seu cervell tan clar abans i ja no reconeixia la gent. Alguna vegada s'adreçà en anglès al meu consogre César. A mi va fer-me l'honor -fa mesos, és clar- d'identificar-me, per bé que va atribuir-me la paternitat d'uns dibuixos teus. A l'enterrament van venir, fent un bon tour de force, els seus fills Jaume i Pere, que viuen als Estats Units.

Tenim a Mèxic, des de primers d'any, la Pilar, la muller del cosí Víctor de Venezuela. Va arribar acompanyada de la Montserrat -l'única nena del matrimoni, 21 anys- i ens localitzaren per la guia telefònica, a través de l'Arcadi. Les hem dutes a Taxco i a Teotihuacán (no el reconeixeries, després de la reexcavació i la restauració). Són trempadíssimes. Els cosins Pilar i Víctor tenen tres fills: el gran, Víctor, és arquitecte, el segon, Màrius, comerciant i la Montserrat és secretària bilingüe. Els dos nois són casats, en Víctor amb una noia també arquitecte. Tenen fills i la branca Artís-Venezuela s'enfila de valent. Hi ha una altra Mònica Artís. Que la Rosa ho registri. Avui els Artís de Mèxic gravarem en cinta magnètica un missatge per als Artís de Venezuela i la Pilar ens anirà presentant un a un, per ordre d'edats de baix a dalt. Començarà amb la Miquis i acabarà amb

el vetarro dit Tísner.

L'"així que pugui" de la tramesa dels contes en espanyol per a El Celon Cuento i l' "així que tingui un moment" per recollir la meua "Crònica" haurien d'ésser, ambdós, ben aviat. Heus ací una bella conjunció d'impaciències, de lèctor i d'autor respectivament.

Caminos y Puentes Federales de Ingresos (jo treuria per baldera la s final) és l'organisme estatal amo de les casetes de pagament de les autopistes, com molt bé recordes. Però també té un vaixell molt bonic, nou, fet a mida pels japonesos. Se'n diu "La Paz" i fa el servei de ferry -jo diria de transbordador- entre La Paz, B.C. /T.S. i Mazatlán, Sin. Porta uns cent cinquanta cotxes i els corresponents tripulants(dels cotxes). Als vehicles els allotja a la bodega, que és com un estacionament ambulant, i als passatgers en cabines de luxe, decorades per l'arquitecte Schreck, que en alemany vol dir esglai, i mises en valeur per 124 quadres originals del senyor Tísner, de grata memòria. Això és el que em deuen, les 124 pintures. Vaig lliurar-les el mes de setembre, el vaixell va inaugurar-lo el president el dia 10 de novembre -mentre jo, ple de confiança en el futur, celebrava el meu sant- i encara no he cobrat. Ja explicat aquest acudit de CyPFdI(s) comento, finalment, el del "Sultán". No te'n vaig dir res perquè ja corria per Mèxic. En canvi el d'inspiració mexicana, el dels capuchinos calientes, era verge i la seva divulgació em proporciona grans èxits socials, que opacarà la circulació del del mestre, el comerciant ric i la "tia", que demà mateix iniciaré chez Alvarez Pérez.

Vaig rebre una extensa i emocionant carta d'en Tasis, plena de comentaris falaguers sobre la meua "Crònica" i demostradora que no havia passat per alt cap dels seus detalls, per mínims que fossin. Els innegables defectes també hi són amorosament consignats. M'explica bé perquè no podia guanyar el Sant Jordi, em parla de cent coses d'alt interès i les virtuts tonificadores de la carta em tenen exultant. Ara mateix la contestaré en llargada, ja que no puc fer-ho en qualitat. I estic ple de bons propòsits i de seguir cartejant-me amb ell, un dels pocs admirables amics que tinc.

Vaig preguntar-te alguna cosa sobre úlceres gàstriques i... res.

Em sembla que el que t'he dit deixa al dia la informació. Si hi ha coses oblidades o en sorgeixen d'altres, seguiran en les pròximes cartes. La febreta de cultivar el correu també t'afectarà: tu n'ets la víctima propiciatòria més idònia. Correspon sempre al teu cunyat d'Amèrica i tot anirà bé.

Quan la Rosa, en Raimon, la Glòria i la Tessa llegeixin aquest paràgraf, que s'hi delectin perquè va, essencialment, per ells. Els estimem molt i voldríem saber-ne coses directes, que potser escurçarien la distància geogràfica. No ho fareu, de tant en tant? Tots n'estaríem contents.

Una abraçada de les que fan suc.

Tísner